

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การผลิตภาพยนตร์นั้นได้ถือว่าเป็นธุรกิจบันเทิงที่น่าสนใจเพราะภาพยนตร์ในแต่ละประเทศมีเสน่ห์ที่แตกต่างออกไป ภาพยนตร์ในแต่ละประเทศล้วนมีเอกลักษณ์ และกระบวนการผลิตที่ต่างกันไป ประเทศไทยนั้นก็มีเอกลักษณ์ของภาพยนตร์ไทยเช่นเดียวกันจากการถ่ายทอดของผู้กำกับภาพยนตร์ ตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาการผลิตภาพยนตร์ไทยมีวิวัฒนาการก้าวหน้าขึ้นเรื่อยมา มีการใช้เครื่องมือ และเทคนิคพิเศษในการผลิต เพราะฉะนั้นในการสร้างภาพยนตร์จะแบ่งงานออกเป็นหลายส่วน ซึ่งก็ต้องใช้ความรู้ที่ผสมผสานกับประสบการณ์ควบคู่กันไปเพื่อให้กระบวนการสร้างภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ ดังนั้นหลายสถาบันจึงมีการจัดการศึกษาด้านวิชาการด้านภาพยนตร์ เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรู้เฉพาะทางในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ แต่ในยุคปัจจุบันเมื่อภาพยนตร์ได้ถูกนำเสนอให้เป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น หนึ่งข้อสังเกตที่สำคัญข้อหนึ่งคือความสำเร็จด้านรายได้มักจะเป็นภาพยนตร์ในตระกูลตลก เพราะภาพยนตร์ตระกูลตลกไม่จำเป็นจะต้องใช้ทุนการสร้างสูง ไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิคพิเศษมากมาย อีกทั้งสามารถเข้าถึงกับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นายทุนสนใจที่จะทำการผลิตภาพยนตร์ตลก และมีศิลปินตลกที่เข้ามากำกับภาพยนตร์

สถานการณ์ของภาพยนตร์ไทยที่กำกับโดยศิลปินตลกตั้งแต่ปี 2546-2552

เมื่อพิจารณาจากตัวเลขในรอบ 7 ปีหลังจะเห็นได้ว่าผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ หรือผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ต่างให้ความสนใจในการคัดเลือกศิลปินตลกเข้ามากำกับภาพยนตร์ ข้อสังเกตหนึ่งของผู้ศึกษาคือ ประสบการณ์ที่มากขึ้นของศิลปินตลก จึงได้โอกาสที่จะขยับสถานะของตัวเองจากการเป็นนักแสดงมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ จะเห็นได้จากข้อมูลของภาพยนตร์ไทยในรอบ 10 ปีหลัง จนถึงปัจจุบัน (2552) มีภาพยนตร์ไทยที่กำกับโดยศิลปินตลกถึง 18 เรื่องจากจำนวนภาพยนตร์ไทยทั้งหมด 330 เรื่อง ถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 18.3 ของจำนวนภาพยนตร์ไทยทั้งหมด ภาพยนตร์ไทยที่กำกับโดยศิลปินตลกจัดได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีรายได้ติดอันดับ 5 อันดับแรกในทุก ๆ ปีตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนที่มากเมื่อเทียบกับ

จำนวนภาพยนตร์ที่กำกับโดยผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป โดยผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลกนั้นมีเพียง 9 คน (Box Office Mojo, 2010)

ตารางที่ 1.1

รายชื่อภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ นักแสดงนำและ รายได้

ชื่อภาพยนตร์	ปีที่เข้าฉาย	ผู้กำกับภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)	หมายเหตุ
คนปีมะ	2546	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	25	
ดึกดำตึย	2546	สุเทพ โพธิ์งาม	11	
บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม	2547	เพชรทาย วงษ์คำเหลา	74.4	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 2 ในปี 2547
ไว้วาก	2547	สมใจ สุขใจ	2.3	
หลวงพี่เท่ง	2548	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	141.7	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 2 ในปี 2548
แหยม ยโสธร	2548	เพชรทาย วงษ์คำเหลา	99.1	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 3 ในปี 2548
โกยเถอะโยม	2549	จาตุรงค์ พลบูรณ์	66.2	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 5 ในปี 2549
บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2	2550	เพชรทาย วงษ์คำเหลา	90	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 3 ในปี 2550
เท่ง โหม่ง คนมาหาเฮีย	2550	พงษ์ศักดิ์ พงษ์สุวรรณ ร่วมกับ ชูศักดิ์ เอี่ยมสุข	86	
อีลัม สมหวัง	2550	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	32.8	
ตัดสู้ฟุด	2550	จาตุรงค์ พลบูรณ์	70	
ครอบครัวตัวดำ	2550	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	21.5	
ก่อนบ่าย เดอะ มูฟวี่ ตอน รักนะ...พ่อตี๋ตึง โหม่ง	2550	ธัญญา โพธิ์วิจิตร	26	

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ชื่อภาพยนตร์	ปีที่เข้าฉาย	ผู้กำกับภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)	หมายเหตุ
หม่า เดียว หัวเหลี่ยม หัวแหลม	2551	พาณิชน์ สดสี, เพ็ชรทนาย วงษ์คำเหลา	33.7	
หลวงพี่เท่ง 2 รุ่ยฮาร่ำรวย	2551	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	82.7	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 4 ในปี 2551
หัวหลุดแพมิลี่	2551	เจริญพร อ่อนละม้าย	5.4	
วงษ์คำเหลา	2552	เพ็ชรทนาย วงษ์คำเหลา	91.2	รายได้สูงสุดเป็นอันดับที่ 5 ในปี 2552
แหยมยโสธร 2	2552	เพ็ชรทนาย วงษ์คำเหลา	88	

นับตั้งแต่ภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง (2540) อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยก็เข้าสู่ยุคแข่งขันกันในด้านคุณภาพของภาพยนตร์ ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์คนแรกที่มาจากการเป็นศิลปินตลก นั่นคือ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ หรือ โน้ต เชิญยิ้ม ที่ได้รับโอกาสจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ในการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “คนปี่มะ” ในปี พ.ศ. 2546 กับค่ายพระนครฟิล์ม ซึ่งเป็นค่ายภาพยนตร์ที่เน้นภาพยนตร์ในตระกูลตลก จากการรายได้ที่เสมอตัวของภาพยนตร์เรื่อง “คนปี่มะ” ทำให้ผู้บริหารค่ายพระนครฟิล์มได้ให้โอกาสศิลปินตลกขึ้นมาเป็นผู้กำกับคนที่ 2 ในรอบปี นั่นคือ สุเทพ โพธิ์งาม หรือ เทพ โพธิ์งาม กับผลงานภาพยนตร์เรื่อง “ดึกดำตึ๋ย” แต่ไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สุเทพ โพธิ์งาม จึงยุติบทบาทการเป็นผู้กำกับของตัวเองไว้เพียงเรื่องเดียว จนมาถึงภาพยนตร์เรื่อง “บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม” ผลงานการกำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทนาย วงษ์คำเหลา หรือ หม่า จ๊กม๊ก โดยใช้ทุนสร้างของบริษัท สหมงคลฟิล์ม จำกัดในปีถัดมาได้สร้างปรากฏการณ์ทางด้านรายได้อย่างเป็นรูปธรรม (74.4 ล้านบาท) ทำให้วงการภาพยนตร์เกิดการตื่นตัว กระแสโครงการสร้างภาพยนตร์จากผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกเกิดกับหลายค่าย อย่างเช่น บริษัท จีทีเอช จำกัด ก็ให้โอกาส จาตุรงค์ พลบูรณ์ หรือ จาตุรงค์ มกจ๊ก เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ครั้งแรกในภาพยนตร์เรื่อง “โกยเออะโยม” ซึ่งก็มีผลตอบรับที่ดี ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2550 จึงเป็นโอกาสที่ดีของบรรดาผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลก เพราะส่วนมากภาพยนตร์ที่ผลิตโดยผู้กำกับภาพยนตร์กลุ่มนี้จะสร้างรายได้เป็นอย่างดี (ดูตารางที่ 1.1) เรียกว่าถ้ารายได้จากการเข้าชมในโรงภาพยนตร์ไม่มาก ก็จะมีรายได้จากการขายสายภาพยนตร์ต่างจังหวัด การขายลิขสิทธิ์

นำเสนอภาพยนตร์ในรูปแบบซีดี มาเสริมในการแสวงหากำไร จะมีกรณีที่เกี่ยวข้องล้มเหลวในด้านความสำเร็จทางรายได้ของภาพยนตร์เรื่อง “ดึกดำบรรพ์” ก็คือ ภาพยนตร์เรื่อง “ไว้วางใจ” จากการกำกับภาพยนตร์ของ สมใจ สุขใจ หรือ เต๋อ ดอกสะเดา ที่ทำรายได้ต่ำที่สุดจากจำนวนผู้กำกับที่มาจากการเป็นศิลปินตลกด้วยกัน นั่นคือ 2.3 ล้านบาท (ดูตารางที่ 1.1) หลังจากปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (2552) ก็ยังมีภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกอีก 5 เรื่อง (เรื่องสุดท้ายคือ แหยมยโสธร 2) ซึ่งรายได้ก็อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ถ้าสังเกตจากอันดับรายได้ภาพยนตร์สูงสุดในแต่ละปี ยกเว้นภาพยนตร์เรื่อง “หัวหลุดแฟมิลี่” จากการกำกับภาพยนตร์ของ เจริญพร อ่อนละม้าย หรือ โกะดี้ อารามบอย ที่มีรายได้เพียง 5.4 ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเรื่องของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกก็ตกอยู่เรื่องละ 54.5 ล้านบาท ซึ่งก็ยังเป็นจำนวนที่สูงและเป็นตัวเลขที่น่าสนใจในการลงทุน จึงเป็นข้อสังเกตว่าเมื่อใดก็ตามที่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกสร้างภาพยนตร์แล้วประสบความสำเร็จทางด้านรายได้นั้นก็จะได้มีโอกาสอีกในการสร้างครั้งต่อไปไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาคต่อของภาพยนตร์เรื่องเดิม หรือว่าการสร้างภาพยนตร์เรื่องใหม่ก็ตาม

ตารางที่ 1.2

จำนวนและรายได้ของภาพยนตร์ไทยเมื่อเปรียบเทียบกับ
ภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลก

ปีที่เข้าฉาย	จำนวน ภาพยนตร์ไทย ที่เข้าฉาย	จำนวนภาพยนตร์ไทยโดย ศิลปินตลกที่เข้าฉาย (จากจำนวนภาพยนตร์ ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ)	รายได้ของภาพยนตร์ ที่เข้าฉายในแต่ละปี (ล้านบาท)	รายได้ของภาพยนตร์ไทยที่ กำกับโดยศิลปินตลก (ล้านบาท) และ (จากรายได้ ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ)
2546	47	2 (4.25)	845.7	36 (4.25)
2547	46	2 (4.34)	635.3	76.7 (12.07)
2548	38	2 (5.26)	968.3	240.8 (24.86)
2549	49	1 (2.04)	1072.1	66.2 (6.17)
2550	49	6 (12.24)	2050.3	326.3 (15.91)
2551	50	3 (6)	1329.1	121.8 (9.16)
2552	51	2 (3.92)	1508.4	179.5 (11.90)
รวม	330	19 (5.76)	7563.5	1027.5 (13.58)

ด้วยรายได้ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนั้น ปีที่เห็นได้ชัดที่สุดจากสัดส่วนของรายได้ภาพยนตร์ทั้งหมดนั้นก็คือ ปี 2548 (ดูภาพที่ 1.1) คือผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกทำรายได้จากการสร้างภาพยนตร์ร้อยละ 24.86 หรือเกือบหนึ่งในสี่ของรายได้จากภาพยนตร์ทั้งหมดในปีนั้น ทำให้ปีต่อ ๆ มาโครงการสร้างภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับเป็นศิลปินตลกเพิ่มมากขึ้น โดยปีที่เห็นได้ชัดเจนนที่สุดคือปี 2550 ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกถึงร้อยละ 15.91 หรือมีภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกถึง 6 เรื่อง ซึ่งเป็นการเติบโตครั้งสำคัญของวงการภาพยนตร์ไทย

ตารางที่ 1.3

ค่าเฉลี่ยของรายได้ของภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับเป็นศิลปินตลกต่อหนึ่งเรื่อง

รายชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ที่เป็นศิลปินตลก	จำนวนภาพยนตร์ ที่กำกับ	ค่าเฉลี่ยต่อเรื่อง (ล้านบาท)
1. เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา (หม่ำ จ๊กมิก)	6	79.4
2. จาตุรงค์ พลบูรณ์ (จาตุรงค์ มกจ๊ก)	2	68.1
3. บำเรอ ผ่องอินทรีย์ (ไน้ต เชิญยิ้ม)	5	60.74

ส่วนข้อมูลในเรื่องของความสำเร็จของแต่ละบุคคลนั้นถ้าพิจารณาในแง่ของความสำเร็จทางด้านรายได้ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา สามารถสร้างรายได้ให้ภาพยนตร์ตัวเองได้สูงที่สุดถึง 476.4 ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่ห่างจากอันดับที่ 2 คือบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ที่สร้างรายได้ให้ภาพยนตร์ตัวเองที่ 303.7 ล้านบาท เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ถือว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนี้ จัดได้ว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่มีความถี่ในการกำกับภาพยนตร์สูงที่สุดในยุค 10 ปี หลังคือ 6 เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยแล้วอันดับหนึ่งยังคงเป็นของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ที่สร้างรายได้เฉลี่ยต่อภาพยนตร์หนึ่งเรื่องเท่ากับ 79.4 ล้านบาท (ดูตารางที่ 1.3) แต่ในอันดับที่สองเป็นจาตุรงค์ พลบูรณ์ ที่กำกับภาพยนตร์ 2 เรื่องสร้างรายได้เฉลี่ยต่อภาพยนตร์หนึ่งเรื่องเท่ากับ 68.1 ล้านบาท สำหรับบำเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น ถึงแม้ว่าค่าเฉลี่ยต่อเรื่องจะอยู่ที่ 60.74 ล้านบาท แต่ก็เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่สร้างปรากฏการณ์ให้กับวงการภาพยนตร์ไทยอย่างเห็นได้ชัดนั่นคือ การเป็นคนแรกที่สามารถปลุกกระแสผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในยุคใหม่ (ในระยะเวลา 10 ปีหลังจากจนถึงปัจจุบันปี 2552) และยังเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่สร้างรายได้มากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์จากภาพยนตร์เรื่อง “หลวงพี่เท่ง” ในปี 2548 ที่จำนวน

141.7 ล้านบาท (ดูตารางที่ 1.1) ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าทั้งสามคนเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่ประสบความสำเร็จที่สุดจากรายได้ของภาพยนตร์ในเวลา

จะเห็นได้ว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้สูงสุด 3 ท่าน ได้แก่ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จาตุรงค์ พลบูรณ์ และ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ต่างก็เป็นศิลปินตลกที่มีมากด้วยประสบการณ์ทั้งสิ้น ที่มาของความสำเร็จทางด้านรายได้ของภาพยนตร์นั้นก็ขึ้นอยู่กับการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ต้องใช้การบริหารงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ความคิดในการตลาดของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง เนื่องจากสถานะของผู้กำกับภาพยนตร์เป็นตำแหน่งที่สูงที่สุดในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งอำนาจในการสั่งการ การตัดสินใจครั้งสุดท้าย และการควบคุมบุคลากรในการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาว่าการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกนั้นใช้การบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์อย่างไรจึงสามารถสร้างภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จในด้านรายได้ และมีเอกลักษณ์ในการทำงานที่แตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปอย่างไร ซึ่งจะเป็นการเก็บข้อมูลตั้งแต่ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกแต่ละท่านทั้งในเรื่องของ การนำเสนอบทภาพยนตร์กับบริษัทผลิตภาพยนตร์ การบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ และศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกทั้ง 3 ท่านในการกำกับภาพยนตร์

ปัญหานำการศึกษา

1. ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลกของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์คืออะไร
2. บทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างไร
3. ศักยภาพของศิลปินตลกในการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากความเป็นศิลปินตลก ของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์
2. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์
3. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลก” ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการวิจัยให้อยู่ในกระบวนการผลิตหมายถึง 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนก่อนผลิต ขั้นตอนผลิต ขั้นตอนหลังผลิต ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก ได้แก่ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา, บำเรอ ผ่องอินทรีย์ และ จาตุรงค์ พลบูรณ์ โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของแต่ละท่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2552 เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำหน้าที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สูงที่สุดในการบริหารการผลิตภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน เหมาะสม และประเมินศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยที่เป็นโอกาสและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค โดยระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน พ.ศ. 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอโครงการผลิตภาพยนตร์แก่ผู้บริหารของบริษัทผลิตภาพยนตร์ต่อไป
2. เพื่อทราบบทบาทหน้าที่การทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ของศิลปินตลกกว่ามีวิธีการอย่างไร
3. เพื่อเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับศักยภาพของการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก
4. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในการทำงานกำกับภาพยนตร์ในอนาคต

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ศิลปินตลก หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งคุณสมบัติทำให้ผู้ชมขบขันด้วยคำพูด กริยาท่าทาง และเป็นที่ยอมรับในความเป็นศิลปินในสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชน ในที่นี้หมายถึง เพ็ชรทาย วงศ์คำเหลา บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นต้น
2. กองถ่ายทำภาพยนตร์ หมายถึง คณะบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการถ่ายทอดบทประพันธ์ที่สร้างขึ้นเอง หรือ บทประพันธ์ที่มีอยู่แล้ว ให้ออกมาในภาพยนตร์ โดยมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน เช่น การถ่ายภาพ การสร้างฉาก การแต่งหน้าทำผม เป็นต้น และจะทำงานภายใต้การดูแลควบคุมงานของผู้กำกับภาพยนตร์
3. การบริหาร หมายถึง การวางแผนในการถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามความคาดหวัง ซึ่งในกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น แยกออกเป็น 3 ช่วงคือ กระบวนการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ และ กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่การบริหารของผู้กำกับภาพยนตร์ที่จะสร้างสรรค์การเล่าเรื่องให้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด และผู้กำกับภาพยนตร์จะทำหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นการสั่งการ ควบคุมการทำงาน เพื่อให้กองถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินการตามที่ได้วางแผนเอาไว้
4. ผู้กำกับภาพยนตร์ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในด้านการกำกับภาพยนตร์และเป็นผู้บริหารงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งในส่วนของการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์นี้ถือว่ามีอำนาจในการสั่งการ การตัดสินใจสูงสุด ดูแลควบคุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ที่เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ว่าต้องจัดเตรียมการนำเสนอ จัดเตรียมบทภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ว่าต้องดูแลการติดต่อภาพยนตร์เพื่อให้ได้ภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ที่สุด นอกจากนั้นยังเป็นผู้บริหารโดยสั่งการบุคลากรอื่น ๆ ในกองถ่ายทำภาพยนตร์ เช่น ผู้กำกับภาพ ผู้กำกับศิลป์ นักแสดง และทีมงานอื่น ๆ ในกองถ่ายทำภาพยนตร์
5. ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก หมายถึง ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ส่งผลต่อการกำกับภาพยนตร์ ซึ่งในที่นี้เกี่ยวกับข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งในการทำงานของตัวผู้กำกับภาพยนตร์เอง เช่น ความมีชื่อเสียง ความสามารถเฉพาะบุคคล และ โอกาสที่ได้รับจากสังคมภายนอกเช่น ความเชื่อถือในตัวผู้กำกับภาพยนตร์ในการทำงาน ความนิยมในการรับชมผลงานจากการกำกับภาพยนตร์ของบุคคลนั้น ซึ่งในการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละคนก็ต้องวิเคราะห์จุดอ่อนและอุปสรรคในการทำงานเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาการทำงานต่อไป